

Wierszyki ortograficzne z rz

W pewnej dużej rodzinie o nazwisku RZ
Mieszkało sobie dziewięciu braci i ich pies:
B miał wielki brzuch , do braci zwracał się brzydko,
I twierdził, że dobrze goli się tylko brzytwą.
CH miał włosy rozwichrzone, fryzjera nie znał,
Do potraw chrzan dodawał i chrząszcze hodował.
D był wielki jak drzewo, ledwo w drzwiach się mieścił!
A w czasie długich drzemek o odrzutowcach śnił.
G nosił równo przyciętą grzywkę, grzeczny był,
A na grządkach, zamiast warzyw, uprawiał grzyby.
Spójrzcie, proszę, na tę postać – to J wspaniałały,
Który wprost uwielbia zjadać jabłka dojrzałe!
K stolarzem był, wytwarzał krzesła i skrzynie.
Krzepki chłop, a krzyczał, kiedy wpadł na pokrzywę.
P zawsze ostatni przychodził na posiłki
I w ramach przeprosin sprzątał potem po wszystkich.
T dostał kiedyś strzelbę i pilnie jej strzeże.
Przypatrzcie się, jak szmatką godzinami ją trze.
W lubił zbierać wrzosy jesieni początkiem
I potwornie wrzeszczał, gdy się poparzył wrzątkiem.
Psa Grzmota lubili bracia głaskać po futrze,
A gdy się bawili, nie myśleli o jutrze.

Zapamiętaj na zawsze, że po tych spółgłoskach:
B, ch, d, g, j, k, p t, w – napisz rz!
Gdy już sobie utrwalisz, będzie to błahostka,
A oceny z dyktand będą ciągle najlepsze.

Raz dziennikarz spytał starego aktora:
– Która najciekawsza była pana rola?
Zamyślił się aktor, po brodzie podrapał.
– Każdą rolę lubię, taka moja praca.
Byłem pielęgniarzem i dobrym lekarzem,
Byłem piosenkarzem i weterynarzem.
Grałem taksówkarza, księgarza, pisarza,
Weterynarza, malarza i handlarza.
Ale moją ulubioną rolą, szczerze,
Nie był ani żeglarz, który stał przy sterze,
Ani sławny piłkarz, gole strzelający,
Ale skromny piekarzem, wciąż chlebem pachnący.
Zdziwił się dziennikarz. – Piekarz? A dlaczego?
Czy w tej roli mogło być coś ciekawego?
Czy zrobił pan w filmie jakiś czyn chwalebny?
– Nie, lecz jako piekarz czułem się potrzebny.